DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/39/EG

av den 6 maj 2009

om livsmedel för särskilda näringsändamål

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [2], och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 89/398/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel [3] (numera: livsmedel för särskilda näringsändamål) har ändrats flera gånger på väsentliga punkter [4]. Med anledning av nya ändringar bör det av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Skillnader mellan nationell lagstiftning om livsmedel för särskilda näringsändamål hindrar varornas fria rörlighet och kan skapa ojämlika konkurrensförhållanden och har sålunda en direkt inverkan på upprättandet av en fungerande inre marknad.

(3) Tillnärmningen av de nationella lagstiftningarna förutsätter att det utarbetas en gemensam definition för att göra det möjligt att skydda konsumenten mot vilseledande i fråga om dessa varors natur och att regler antas för märkning av dessa varor.

(4) De varor som omfattas av detta direktiv är livsmedel som måste sättas samman och beredas på särskilt sätt för att tillgodose särskilda näringsbehov hos de personer som livsmedlen i huvudsak är avsedda för. Det kan därför bli nödvändigt att tillåta undantag från de allmänna eller särskilda bestämmelser som gäller för livsmedel i syfte att nå detta särskilda näringsmässiga mål.

(5) Även om livsmedel för särskilda näringsändamål för vilka särskilda bestämmelser gäller kan övervakas effektivt med stöd av de allmänna regler som gäller för kontroll av alla typer av livsmedel, är detta inte alltid fallet med livsmedel för vilka sådana särskilda bestämmelser saknas.

(6) I fråga om de senare är det, med de medel som övervakande organ vanligen förfogar över, kanske i vissa fall inte möjligt att kontrollera om ett livsmedel verkligen har de speciella näringsmässiga egenskaper som tillskrivs det. Det är därför nödvändigt att vid behov föreskriva att den person som har ansvaret för att detta livsmedel släpps ut på marknaden bör medverka till att det övervakande organet kan utöva sin verksamhet.

(7) Särskilda bestämmelser för vissa grupper av livsmedel för särskilda näringsändamål bör fastställas genom särdirektiv.

(8) Det är nödvändigt att föreskriva ett förfarande som gör det möjligt att tillfälligt släppa ut livsmedel, som är resultatet av tekniska nyheter, på marknaden för att utnyttja industrins forskningsresultat i avvaktan på en ändring av det berörda särdirektivet. Tillstånd att släppa ut livsmedel på marknaden kan emellertid, av hänsyn till skyddet för konsumenternas hälsa, endast ges efter samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.

[1] EUT C 211, 19.8.2008, s. 44.
[2] Europaparlamentets yttrande av den 23 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 30 mars 2009.
[3] EGT L 186, 30.6.1989, s. 27.
[4] Se bilaga II del A.

(9) Eftersom det inte framgår klart om det finns tillräcklig grund för att anta särskilda bestämmelser för gruppen av livsmedel för personer med störd kolhydratomsättning (diabetes) bör kommissionen tillåtas anta eller föreslå de relevanta bestämmelserna i ett senare skede, efter samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.

(10) Det är fortfarande möjligt att på gemenskapsnivå harmonisera bestämmelser som gäller för andra grupper av livsmedel för särskilda näringsändamål för att främja konsumentskydd och fri rörlighet för sådana livsmedel.

(11) Utarbetandet av särdirektiv för att genomföra gemenskapsreglernas grundprinciper och ändringar i dessa direktiv är verkställighetsåtgärder av teknisk natur. Det bör därför anförtros kommissionen att besluta om dessa åtgärder för att förenkla och påskynda förfarandet.

(12) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(13) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta vissa särdirektiv, en lista över ämnen som används för särskilda näringsmässiga ändamål och andra ämnen som är avsedda att tillsättas livsmedel för särskilda näringsändamål samt renhetskriterierna för dessa ämnen, och vid behov användningsvillkoren för dessa, bestämmelser som gör det möjligt att ange på livsmedel för normal konsumtion att de är lämpade för särskilda näringsändamål, särskilda bestämmelser om livsmedel som är avsedda för personer med störd kolhydratomsättning (diabetes), föreskrifter om användningen av begrepp som rör nedsatt natrium- eller saltinnehåll eller natrium- eller saltfri/fritt (natriumklorid, bordssalt) eller avsaknad av gluten, som kan användas för att beskriva produkter, liksom villkor för att vid märkning, presentation och reklam få hänvisa till en diet eller till en kategori av personer. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(14) När det på grund av tvingande, brådskande skäl, inte är möjligt att iaktta de normala tidsfristerna för det föreskrivande förfarandet med kontroll bör kommissionen kunna tillämpa det skyndsamma förfarandet i artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG för antagande och ändringar av en lista över ämnen som används för särskilda näringsmässiga ändamål och andra ämnen som är avsedda att tillsättas livsmedel för särskilda näringsändamål samt renhetskriterierna för dessa ämnen, och vid behov användningsvillkoren för dessa, liksom för antagande av ändringar av detta direktiv eller av särdirektiv om det fastställs att livsmedel för särskilda näringsändamål utgör en fara för människors hälsa, trots att det följer det relevanta särdirektivet.

(15) De nya bestämmelser som införs i detta direktiv gäller endast kommittéförfarandena. De behöver därför inte införlivas av medlemsstaterna.

(16) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av direktiven som anges i bilaga II del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv avser livsmedel för särskilda näringsändamål.

2. Livsmedel för särskilda näringsändamål är livsmedel som på grund av deras särskilda sammansättning eller det särskilda sätt som de är framställda på klart kan skiljas från livsmedel för normal konsumtion och som är lämpliga för de påstådda dietändamålen och som saluförs på ett sätt som framhåller denna lämplighet.

3. Ett livsmedel för särskilda näringsändamål ska uppfylla de särskilda näringsbehoven

a) hos vissa kategorier av personer med störd matsmältningsprocess eller ämnesomsättning, eller

b) hos vissa kategorier av personer med speciell fysiologiskt tillstånd och som därför kan ha särskild nytta av ett kontrollerat intag av vissa ämnen i livsmedel, eller

c) för friska spädbarn och småbarn.

Artikel 2

1. De varor som avses i artikel 1.3 a och b får betecknas ”dietisk” eller ”avsedd för dietkost”.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Vid märkning och presentation av livsmedel för normal konsumtion samt vid reklam för sådana livsmedel ska följande vara förbjudet:

a) Användning av orden ”dietisk” eller ”avsedd för dietkost”, antingen ensamt eller tillsammans med andra ord för att beteckna dessa livsmedel.

b) Varje annan angivelse eller presentation som kan ge intryck av att det rör sig om någon av de varor som avses i artikel 1.

I enlighet med bestämmelser som kommer att antas av kommissionen, ska det dock vara möjligt beträffande livsmedel för normal konsumtion som är lämpat för särskilda näringsändamål, att ange sådan lämplighet.

I dessa bestämmelser får fastställas hur denna lämplighet ska anges.

De åtgärder som avses i andra stycket, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3.

Artikel 3

1. De i artikel 1 angivna varornas art eller sammansättning ska vara sådan att varorna är lämpade för det avsedda särskilda näringsändamålet.

2. De varor som avses i artikel 1 ska också uppfylla alla obligatoriska bestämmelser som gäller för livsmedel för normal konsumtion, utom när det gäller sådana ändringar som gjorts för att se till att de ska stämma överens med definitionerna i artikel 1.

Artikel 4

1. De särskilda bestämmelser som ska gälla för de grupper livsmedel för särskilda näringsändamål som framgår av bilaga I ska fastställas genom särdirektiv.

Sådana särdirektiv kan särskilt omfatta

a) väsentliga krav i fråga om varornas art och sammansättning,

b) bestämmelser om råvarornas kvalitet,

c) hygieniska krav,

d) tillåtna ändringar inom ramen för artikel 3.2,

e) en lista över tillsatser,

f) bestämmelser om märkning, presentation och reklam,

g) provtagningsförfaranden och analysmetoder som är nödvändiga för att kontrollera att kraven i särdirektiven efterföljs.

Sådana särdirektiv ska antas

— i enlighet med det förfarande som anges i artikel 95 i fördraget, såvitt de gäller led e,

— av kommissionen när det gäller de övriga leden. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3.

Bestämmelser som kan tänkas ha betydelse för människors hälsa ska antas sedan samråd skett med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.

2. För att göra det möjligt att på marknaden snabbt släppa ut livsmedel för särskilda näringsändamål som är ett resultat av vetenskapliga och tekniska framsteg får kommissionen, efter samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, tillåta att livsmedel, som inte motsvarar bestämmelserna om sammansättning som anges i särdirektiven för grupper av livsmedel för särskilda näringsändamål enligt bilaga I, släpps ut på marknaden under en period av två år. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3.

Om det är nödvändigt får kommissionen i tillståndsbeslutet lägga till bestämmelser om märkning som hänger samman med den ändrade sammansättningen.

3. Kommissionen ska anta en lista över ämnen som används för särskilda näringsmässiga ändamål såsom vitaminer, mineralsalter, aminosyror och andra ämnen som är avsedda att tillsättas livsmedel för särskilda näringsändamål samt renhetskriterierna för dessa ämnen, och vid behov användningsvillkoren för dessa.

Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3.

När det föreligger tvingande, brådskande skäl får kommissionen tillämpa det skyndsamma förfarande som avses i artikel 15.4.

Artikel 5

Kommissionen ska anta föreskrifter för användningen av begrepp som rör nedsatt natrium- eller saltinnehåll eller natrium- eller saltfri/fritt (natriumklorid, bordssalt) eller avsaknad av gluten, som kan användas för att beskriva de produkter som anges i artikel 1.

Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3.

Artikel 6

Före den 8 juli 2002 ska kommissionen efter samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om huruvida det är önskvärt med särskilda bestämmelser om livsmedel avsedda för personer med störd kolhydratomsättning (diabetes).

Mot bakgrund av slutsatserna i den rapporten ska kommissionen antingen,

a) utarbeta de särskilda bestämmelserna i fråga, eller

b) i enlighet med förfarandet i artikel 95 i fördraget, lägga fram lämpliga förslag om ändringar av detta direktiv.

De åtgärder som avses i led a som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3.

Artikel 7

Kommissionen får anta villkoren för att vid märkning, presentation och reklam få hänvisa till en diet eller till en kategori människor för vilka en vara som avses i artikel 1 är avsedd.

Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3.

Artikel 8

1. Den märkning och de märkningsmetoder som används samt presentationen av och reklamen för de varor som avses i artikel 1 ska inte tillskriva varorna egenskaper som uppges kunna förebygga, behandla eller bota mänskliga sjukdomar, eller antyda sådana egenskaper.

Undantag från första stycket får i exceptionella och klart definierade fall föreskrivas. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3. Sådana undantag får fortsätta att gälla tills detta förfarande har avslutats.

2. Punkt 1 får inte hindra spridning av användbar information eller rekommendationer som uteslutande är avsedda för personer med utbildning i medicin, näringslära eller farmakologi.

Artikel 9

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ([1]), ska på de villkor som anges i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel gälla för de varor som avses i artikel 1 i detta direktiv.

2. Den beteckning, under vilken en vara säljs, ska åtföljas av en uppgift om dess särskilda näringsmässiga egenskaper. I fråga om de varor som avses i artikel 1.3 c ska den hänvisningen dock ersättas med en hänvisning till det ändamål som de är avsedda för.

3. Märkningen av varor för vilka det inte har antagits något särdirektiv i enlighet med artikel 4, ska också omfatta

a) arten och mängden av de särskilda beståndsdelarna eller den speciella framställningsprocess som ger varan dess särskilda näringsmässiga egenskaper,

b) energivärdet i kilojoule och kilokalorier samt innehållet av kolhydrater, protein och fett per 100 gram eller 100 milliliter av den salufördа varan och vid behov, per angiven kvantitet av den konsumtionsfärdiga varan.

Om energivärdet är lägre än 50 kilojoule (12 kilokalorier) per 100 gram eller 100 milliliter av den salufördа varan, får uppgifterna dock ersättas antingen av orden ”energivärde lägre än 50 kilojoule (12 kilokalorier) per 100 gram” eller ”energivärde lägre än 50 kilojoule (12 kilokalorier) per 100 milliliter”.

([1]) EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

4. De särskilda märkningskraven för de varor beträffande vilka ett särdirektiv har antagits ska fastställas i det direktivet.

Artikel 10

1. De varor som avses i artikel 1 ska endast tillåtas för detaljhandelsförsäljning i färdigförpackning och förpackningen ska omsluta varorna fullständigt.

2. Medlemsstater får tillåta undantag från punkt 1 när det gäller detaljhandeln under förutsättning att varan vid saluhållandet åtföljs av de uppgifter som avses i artikel 9.

Artikel 11

1. För att möjliggöra en effektiv offentlig kontroll av livsmedel för särskilda näringsändamål, som inte tillhör någon av grupperna i bilaga I, ska följande särskilda bestämmelser gälla:

a) När en sådan vara första gången släpps ut på marknaden ska tillverkaren eller, om varan är tillverkad i tredjeland, importören underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där varan saluförs genom att skicka in ett exemplar av den etikett som används för varan.

b) Om samma vara därefter släpps ut på marknaden i en annan medlemsstat ska tillverkaren, eller i förekommande fall importören, förse den behöriga myndigheten i denna medlemsstat med samma information tillsammans med uppgift om mottagaren av den första underrättelsen.

c) Den behöriga myndigheten ska vid behov ha rätt att kräva att tillverkaren, eller i förekommande fall importören, lägger fram det vetenskapliga material och de uppgifter som visar att varan stämmer överens med artikel 1.2 och 1.3 tillsammans med den information som föreskrivs i artikel 9.3 a. Om sådant material ingår i en lättillgänglig publikation, räcker det med en hänvisning till denna publikation.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna namnen på de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 och all annan användbar information om dessa.

Kommissionen ska offentliggöra denna information i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Närmare regler för genomförandet av punkt 2 får antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 15.2.

4. Vart tredje år och för första gången före den 8 juli 2002 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet sända en rapport om tillämpningen av denna artikel.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får inte förbjuda eller begränsa handeln med varor som avses i artikel 1 och som följer detta direktiv och, i förekommande fall, direktiv som antagits för att genomföra detta direktiv av skäl som hänför sig till varornas sammansättning, framställningssätt, presentation eller märkning.

2. Punkt 1 ska inte inverka på tillämpliga nationella bestämmelser som gäller så länge direktiv för att genomföra detta direktiv inte antagits.

Artikel 13

1. Om en medlemsstat på goda grunder konstaterar att ett livsmedel för särskilda näringsändamål, som inte tillhör någon av de grupper som anges i bilaga I, inte stämmer överens med artikel 1.2 och 1.3 eller utgör en fara för människors hälsa, får denna medlemsstat, även om livsmedlet omsätts fritt i en eller flera medlemsstater, tillfälligt förbjuda eller begränsa handeln med denna vara inom sitt territorium. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta samt ange skälen för sitt beslut.

2. Kommissionen ska så snart som möjligt undersöka de skäl som anförts av den berörda medlemsstaten, samråda med medlemsstaterna inom kommittén som anges i artikel 15.1 och därefter utan dröjsmål meddela sitt yttrande och besluta om lämpliga åtgärder.

3. Om kommissionen anser att den nationella åtgärden måste upphävas eller modifieras, ska den anta lämpliga åtgärder i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 15.2.

Artikel 14

1. Om en medlemsstat, som en följd av ny information eller en omvärdering av befintlig information som gjorts efter det att något av särdirektiven antogs, på goda grunder konstaterar att ett livsmedel för särskilda näringsändamål utgör en fara för människors hälsa, trots att det följer det relevanta särdirektivet, får denna medlemsstat tillfälligt förbjuda eller begränsa tillämpningen av de aktuella bestämmelserna inom sitt territorium. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta och ange skälen för sitt beslut.

2. Kommissionen ska så snart som möjligt undersöka de skäl som anförts av den berörda medlemsstaten samt samråda med medlemsstaterna inom kommittén som anges i artikel 15.1 och därefter utan dröjsmål meddela sitt yttrande och besluta om lämpliga åtgärder.

3. Om kommissionen anser att ändringar i detta direktiv eller i särdirektiven är nödvändiga för att komma till rätta med de svårigheter som nämns i punkt 1 och för att säkerställa skyddet av människors hälsa, ska den anta dessa ändringar.

Dessa åtgärder, som är avsedda att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3. När det föreligger tvingande, brådskande skäl får kommissionen tillämpa det skyndsamma förfarande som avses i artikel 15.4.

Den medlemsstat som har vidtagit skyddsåtgärder får i så fall behålla dessa tills ändringarna har antagits.

Artikel 15

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, inrättad genom artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ([1]).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1, 5a.2, 5a.4 och 5a.6 samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 16

Direktiv 89/398/EEG i dess lydelse enligt rättsakterna som anges i bilaga II del A, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 17

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 6 maj 2009.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
H.-G. PÖTTERING	J. KOHOUT
Ordförande	*Ordförande*

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

BILAGA I

A. Grupper av livsmedel för särskilda näringsändamål för vilka särskilda bestämmelser kommer att fastställas genom särdirektiv ([1]):

1. Modersmjölksersättning och tillskottsnäring.

2. Spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn.

3. Livsmedel avsedda att användas i energibegränsade dieter för viktminskning.

4. Dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål.

5. Livsmedel avsedda att intas i samband med mycket krävande muskelarbete, särskilt för idrottande.

B. Grupper av livsmedel för särskilda näringsändamål för vilka särskilda bestämmelser kommer att fastställas genom ett särdirektiv ([1]) beroende på resultatet av det förfarande som anges i artikel 6:

Livsmedel avsedda för personer med störd kolhydratomsättning (diabetes).

([1]) Det förutsätts att varor som redan finns på marknaden när ett särdirektiv antas inte kommer att beröras av detta.

BILAGA II

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över ändringar av det i kronologisk ordning

(som det hänvisas till i artikel 16)

Rådets direktiv 89/398/EEG
(EGT L 186, 30.6.1989, s. 27)

Europaparlamentets och rådets direktiv 96/84/EG
(EGT L 48, 19.2.1997, s. 20)

Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/41/EG
(EGT L 172, 8.7.1999, s. 38)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 — endast punkt 15 i bilaga III
(EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning

(som det hänvisas till i artikel 16)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Tillåtelse av marknadsprodukter som uppfyller detta direktiv	Förbud mot marknadsprodukter som inte uppfyller detta direktiv
89/398/EEG	—	16 maj 1990 (1)	16 maj 1991 (1)
96/84/EG	30 september 1997	—	—
1999/41/EG	8 juli 2000	8 juli 2000 (2)	8 januari 2001 (2)

(1) I enlighet med artikel 15 i direktiv 89/398/EEG:
"1. Medlemsstaterna ska ändra sina lagar och andra författningar på sådant sätt att
— handel med varor som följer detta direktiv tillåts senast den 16 maj 1990,
— handel med varor som inte följer detta direktiv förbjuds från den 16 maj 1991.
De ska genast underrätta kommissionen om detta.
2. Punkt 1 ska inte inverka på de nationella bestämmelser som i avsaknad av sådana direktiv som avses i artikel 4 gäller för vissa grupper av livsmedel för särskilda näringsändamål."

(2) I enlighet med artikel 2 i direktiv 1999/41/EG:
"Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 8 juli 2000. De ska genast underrätta kommissionen om detta.
Dessa bestämmelser ska tillämpas så att
— handel med produkter som uppfyller villkoren i detta direktiv tillåts senast den 8 juli 2000,
— handel med produkter som inte uppfyller villkoren i detta direktiv förbjuds senast den 8 januari 2001.
När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda."

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 89/398/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 led a	Artikel 1.2
Artikel 1.2 led b	Artikel 1.3
Artikel 1.2 led b i, ii och iii	Artikel 1.3 leden a, b och c
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.2 första stycket
Artikel 2.3	Artikel 2.2 andra och tredje stycket
—	Artikel 2.2 fjärde stycket
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4.1	Artikel 4.1
Artikel 4.1a	Artikel 4.2
Artikel 4.2	Artikel 4.3
Artikel 4a	Artikel 5
Artikel 4b	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9, inledningen	Artikel 11.1, inledningen
Artikel 9.1, 9.2 och 9.3	Artikel 11.1 leden a, b och c
Artikel 9.4 första och andra meningen	Artikel 11.2
Artikel 9.4 tredje meningen	Artikel 11.3
Artikel 9.5	Artikel 11.4
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12	Artikel 14
Artikel 13.1 och 13.2	Artikel 15.1 och 15.2
Artikel 13.3	—
—	Artikel 15.3 och 15.4
Artiklarna 14 och 15	—
—	Artiklarna 16 och17
Artikel 16	Artikel 18
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	—
—	Bilagorna II och III